

Elke maand in ariadne at Home: de man achter het grote merk. Deze keer: Johan van Beynum, directeur van BeddingHouse, een familiebedrijf dat beddengoed ontwerpt en produceert.

“Puur natuur, dát moet bedlinnen zijn”

Johan (47) is algemeen directeur van de Bedding Company, een Hollands familiebedrijf, gevestigd in Lisse. Daar ontwerpt het bedrijf bad- en bedlinnen, dat onder andere wordt verkocht in warenhuizen, speciaalzaken en linneshops. Samen met ariadne at Home ontwierp BeddingHouse twee collecties beddengoed. www.beddinghouse.nl

Het beste bedlinnen ... “Moet een lekker gevoel geven als je eronder kruipt, en is gemaakt van puur, 100% katoen. Dat voelt fijn en fris en regelt goed je temperatuur. Die temperatuur is wel belangrijk. Een dekbed van dons zorgt voor warmte in de winter en voor koelte in de zomer, net als bij een dierenvacht. Ja, puur natuur, dát moet bedlinnen zijn.”

Inspiratie? “De natuur! Vooral de tinten die elk seizoen anders zijn, maar altijd zacht en aards. Die natuur zit in mijn genen: ik ben opgegroeid op een boerderij in de Betuwe, vlak bij de Waal, omringd door weilanden en boomgaarden. Een prachtig gebied. We hadden koeien en schapen en ik – als enige jongen tussen vijf zussen – werd de schapenman. Een kleine schaapherd die met zijn beesten prijzen won op tentoonstellingen. Piekfijn zagen ze eruit. Nog steeds vind ik het prachtige dieren. Als ik even moet bijtanken, loop ik het liefst een weiland in om tussen de schapen te gaan zitten.”

Oud of nieuw? “Oud. Een oud product is uniek, iets nieuws van kunststof is dat niet. Geen enkele houten tafel ziet er hetzelfde uit, want geen boom is identiek. Elke nerf, elke but is weer anders. Hout wordt ook mooier naarmate het ouder is, dat kan ik van plastic niet zeggen. Bij nieuwe producten ontbreken ook de verhalen die eraan vast zitten. Zo hebben we een vleugel gekocht op een veiling. Die was van een pianist van het Gelders Orkest. Om dát te weten én dat die man met passie en liefde deze vleugel heeft bespeeld, maakt hem extra waardevol voor ons.”

Familiestuk? “Het wiegje van riet, waarin mijn twee zoons hebben gelegen. We hebben het gekocht in Frankrijk en weten dat het van iemand is geweest die wel honderd jaar is geworden, die het weer van iemand had die ook honderd jaar werd. Wat een tijdsspanne! Welke baby's hebben al in dat bakje gelegen, waar heeft het allemaal gestaan? Fascinerend!”

Vakantieland? “Engeland, vanwege de ruige natuur en omdat het een schapenland is – tachtig rassen! – en Frankrijk. In Frankrijk gaan we graag naar het zuiden, naar de Provence. Je hebt daar een onbedorven gebied, de Camargue, met rijstvelden en wilde paarden, zo mooi. We

slapen dan in een bed & breakfast of in een kasteel-hotel, waarin je je even kan verplaatsen in de middeleeuwen. Overigens worden dat in de toekomst campings, omdat de jongens dat leuk gaan vinden”

Brocante? “Daar zijn we alle twee gek op, omdat het voorwerpen zijn die van generatie op generatie zijn gegaan. Blijkbaar waren ze te mooi om weg te gooien. We moeten in Frankrijk oppassen dat we niet bij elk bordje Brocante-markt de afslag nemen. Zover de ruimte in de auto het toelaat, sjouwen we van alles mee naar huis. Soms is dat een drama. Zoals het vervoer van het oude kinderbed, dat per se mee moest. Je kent ze wel, van metaal met van die krullen. Uiteindelijk is het op het dak van de auto meegekomen. Onze jongste zoon slaapt erin en ik kan nu zeggen: het was het waard, al die moeite.”

Oplader? “Het geloof. Daarin vind ik rust en het inspireert me tot wat ik doe en wie ik ben. Het biedt mij houvast en zorgt voor mooie ijkpunten in het jaar, zoals kerst en Pasen. Ik vind het jammer dat we in de westerse wereld zo slordig omgaan met het geloof.”

Later ... “Hoop ik dat ik weer tijd heb om schapen te houden, wonen we misschien weer in een oud huis, liggen mijn kleinkinderen in het rieten wiegje en hebben mensen nog steeds bedlinnen in de kast van BeddingHouse. Omdat dat te mooi was om weg te doen.”

Het huis van Johan

Johan woont met zijn vrouw Henriëtte en hun kinderen Gerwald (7) en Wernard (4) in een nieuw huis, dat ze samen met een architect hebben ontworpen. Een groot deel van de bovenverdieping is gereserveerd voor de ouderslaapkamer. “Dit is een grote ruimte met inloopkast, wasgelegenheid en plek voor een mooi bed. Je komt er 's avonds aangekleed in en kunt er 's ochtends schoon en aangekleed weer uit. Pronkstuk van de kamer is de open haard van gietijzer, uiteraard een oud exemplaar. Op het bed? Het mooiste bedlinnen, inderdaad, eigen fabrikaat.”